

РЕШЕНИЕ

№ 17521

гр. София, 20.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 10.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **1641** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от Т. С. С. ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 18 и електронен адрес: [\[електронна поща\]](#) срещу Ревизионен акт №Р-22221022007654-091-001/02.08.23г. издаден от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията, и Д. Х. Г.-И. - ръководител на ревизията, служители при ТД на НАП П., потвърден частично с Решение № 1618/14.11.2023г. на директора на дирекция ОДОП С..

В жалбата са изложени съображения за нарушение на материалният закон и необоснованост на обжалваният акт. Моли се същият да бъде отменен или обявен за нищожен.

В о.с.з., жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв.Й., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения РА. Претендира разноски, съгласно приложен списък и депозира писмени бележки.

Ответникът – директор на дирекция "ОДОП" – С., чрез процесуалния си представител юрк.Й., изразява становище за неоснователност на жалбата по аргументи, изложени в оспорения РА, потвърдителното решение на директора на Дирекция ОДОП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Депозира

писмени бележки по предмета на спора.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221022007654-020-001 от 12.12.2022г., издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, е възложено извършването на ревизия на Т. С. С. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД за корпоративен данък по ЗКПО за 2017 г., 2019 г. и 2020 г.; задължения за данък върху доходите от трудови и приравнените към тях отношения по ЗДФЛ от м. 07.2019 г. до м. 01.2021 г.; задължения за данък върху добавената стойност по ЗДС за м. 01.2017 г., от м. 06.2017 г. до м. 06.2018 г. и от м. 07.2019 г. до м. 01.2021 г.; задължения за задължителни осигурителни вноски за ДОО по КСО за периодите от м. 09.2019 г. до м. 01.2021 г.; задължения за осигурителни вноски за здравно осигуряване по 330 за периодите от м. 09.2019 г. до м. 01.2021 г.; задължения за осигурителни вноски за УПФ за осигурители по КСО за периодите от м. 09.2019 г. до м. 01.2021 г. Заповедта е издадена от Т. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., в качеството на заместник на Р. Б. М., съгласно заповед за заместване №РД-09-789/13.05.2022г. Сроктът на производството е удължен с последващи Заповеди за изменение на ЗВР№Р22221022007654-020-002/31.03.2023г.и№Р-22221022007654-020-003/04.05.2023 г.,издадени от Р. Б. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П. оправомощена на основание чл. 10, ал. 9 от Закона за националната агенция за приходите /ЗНАП/ във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №3-ЦУ-883/05.05.2022г., Заповед №3-ЦУ-1997/04.11.2022г. и Заповед №3-ЦУ-2335/08.12.2022г., издадени от зам. изпълнителен директор на НАП,Заповед №3ЦУ-ОПР-22/21.08.2022 г., издадена от изпълнителен директор на НАП и Заповед №РД-01-864/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022007654-092-001/16.04.2023г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.Прието е за процесуално допустимо, но неоснователно по същество.

Ревизията приключва с РА №Р-22221022007654-091-001/02.08.2023 г., връчен на 02.08.2023г.,издаден от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията, и Д. Х. Г.-И. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П.- ръководител на ревизията.

Задължения, установени с РА, за които е ангажирана отговорността по чл. 19 от ДОПК на управителя на дружеството С. , са корпоративен данък за 2017 г. в размер на 1 115,67 лв., ведно с лихви за забава в размер на 606,22 лв., както и задължения за данък върху добавената стойност по ЗДС за данъчните периоди от м. 10.2017 г. до м. 06.2018 г. в размер на 148 419,90 лв., ведно с лихви за забава в размер на 82 420,11 лв. /задължението за м. 10.2017 г. е частично погасено, ангажирана е отговорността само

за остатъка в размер на 1 998,58 лв. и лихви за забава, вместо определените с РА на дружеството 3 110,48 лв./.. Установени са и лихви за забава за невнесен в срок данък за м. 01.2017 г. и от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г. в размер на 3 161,23 лв.Останалите задължения, за които е ангажирана отговорността по чл. 19 от ДОПК на Т. С. С. в общ размер на 333 455,04 лв. произтичат от деклариран, но невнесен данък, ведно с лихви за забава в размер 117 388,04 лв., от които и лихви за невнесен в срок данък в размер на 49,17 лв., както следва:

- корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г. в размер на 8 567,89 лв. и лихви в размер на 3 039,53 лв.. а също и лихви за 2020 г. в размер на 28,04 лв.;

- задължения за данък върху добавената стойност от м. 07.2019 г., м. 08.2019 г., и от м. 10.2019 г. до м. 01.2021 г. в размер на 288 969,50 лв., а също и лихви в размер на 101 876,04 лв., а също и лихви в размер на 17,78 лв. за м. 09.2019 г.;

- задължения за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите м. 08.2019 г. и от м. 11.2019 г. до м. 01.2021 г. в размер на 12 328,28 лв. лихви за забава в размер на 4 154,73 лв., а също и лихви за м. 07.2019 г. в размер на 3,35 лв.;

-задължения за ДОО по КСО в размер на 15 188,78 лв. и лихви в размер на 5 044,54 лв. за периодите м. 09.2019 г., м. 11.2019 г., м. 03.2020 г., и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.;

- задължения за здравноосигурителни вноски по 330 в размер на 5 314,75 лв. и лихви в размер на 1 658,68 лв. за периодите от м. 09.2019 г. до м. 11.2019 г., м. 03.2020 г. и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.;

- задължения за задължителни осигурителни вноски в УПФ за осигурители по КСО в размер на 3 085,92 лв. и лихви в размер на 959,13 лв. за м. 11.2019 г., м. 03.2020 г. и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.

От дирекция „Събиране“ е изискана и получена справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице изх. №С220022-134-0006319/13.10.2022 г. Видно от документа, дългът на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД е категоризиран като „несъбираем“ и общата стойност на задълженията към 13.10.2022 г. е 642 822,12 лв.

Акът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с жалба вх. №94-00-6612/11.08.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-16-27/11.08.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., като с Решение № 1618/14.11.2023г. директорът на Дирекция ОДОП С. е обявил за нищожен Ревизионен акт №Р-22221022007654-091-001 от 02.08.2023г.,издаден от Р. Б. М. - орган, възложил ревизията, и Д. Х. Г.-И. - ръководител на ревизията, с който на Т. С. С. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД за данък върху добавената стойност в частта на начислените лихви за забава за м. 01.2017 г. и от м. 06.2017 г. до м. 09.2017 г. в размер на 3 161,23 лв. и в частта на определените задължения за данък върху добавената стойност за данъчните периоди м. 10.2017г. и м.11.2017г. в размер на 20 025,86 лв. главница и 12 141,10 лв. лихви.Отменил е Ревизионен акт

№Р-22221022007654-091-001 от 02.08.2023г. с който на Т. С. С. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД в частта на установените задължения, както следва:

-корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г. в размер на 8 567,89 лв. и лихви в размер на 3 039,53 лв., а също и лихви за 2020 г. в размер на 28,04 лв.;

- задължения за данък върху добавената стойност за м. 08.2019 г., и от м. 10.2019 г. до м. 01.2021 г. в размер на 288 969,26 лв., а също и лихви в размер на 101 876,04 лв., както и лихви в размер на 17,78 лв. за м. 07.2019 г.

-задължения за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по ЗДФЛ за периодите м. 08.2019 г. и от м. 11.2019 г. до м. 01.2021 г. в размер на 12 328,28 лв. лихви за забава в размер на 4 154,73 лв., а също и лихви за м. 07.2019 г. в размер на 3,35 лв.

-задължения за ДОО по КСО в размер на 15 188,78 лв. и лихви в размер на 5 044,54 лв. за периодите м. 09.2019 г., м. 11.2019 г., м. 03.2020 г., и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.

-задължения за здравноосигурителни вноски по 330 в размер на 5 314,75 лв. и лихви в размер на 1 658,68 лв. за периодите от м. 09.2019 г. до м. 11.2019 г., м. 03.2020 г. и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.

-задължения за задължителни осигурителни вноски в УПФ за осигурители по КСО в размер на 3 085,92 лв. и лихви в размер на 959,13 лв. за м. 11.2019 г., м. 03.2020 г. и от м. 07.2020 г. до м. 01.2021 г.

Потвърдил е Ревизионен акт №Р-22221022007654-091-001 от 02.08.2023 г., с който на Т. С. С. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД в частта на установените задължения, както следва:

-задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2017 г. в размер на 1 115,67 лв., ведно с лихви за забава в размер на 606,22 лв.;

-задължения за данък върху добавената стойност по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 06.2018 г. в размер на 128 394,00 лв., ведно с лихви за забава в размер на 70 279,01 лв.

Оставил е без разглеждане жалба вх.№94-00-6612/11.08.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-16-27/11.08.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. в останалата част,като недопустима.

Решението на директора на Дирекция ОДОП С. е връчено на жалбоподателят на 15.11.2023г. Решението е постановено по реда на чл.156 ал.6 от ДОПК,след постъпване на жалба от Т. С. в деловодството на ОДОП-С. при ЦУ на НАП на 13.11.2023г.С уточнителна молба до съдът от 01.12.2023г. жалбоподателят е посочил,че поддържа жалбата в частта с която производството е прекратено по повод постановеното решение на директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП.Не поддържа

жалбата в отменената част и в частта с която РА е обявен за нищожен.Обжалва ревизионният акт в частта с която е потвърден от директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП с процесното решение.С молба от 06.03.2024г. по указания на съдът процесуалният представител на жалбоподателят е посочил в какво се изразява незаконосъобразността и необосноваността на обжалваният ревизионен акт ,като отново е посочил,че не поддържа жалбата в отменената част и в частта с която РА е обявен за нищожен.Обжалва ревизионният акт в частта с която е потвърден от директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

С определение №17513 от 20.09.2024г. съдът е разделил производството по делото по жалба на С. в частта срещу Решение № 1618/14.11.2023г. директора на ОДОП-С. при ЦУ на НАП с което е оставил е без разглеждане жалба вх.№94-00-6612/11.08.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-16-27/11.08.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата до съда срещу ревизионния акт, потвърден с решението на директора на ДОДОП е депозирана в срок, от надлежна страна и след обжалване на ревизионния акт по административен ред,поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и е със съдържанието, предвидено с чл.120, ал. 1 от ДОПК . РА е мотивиран както с изложените в него съображения, както и с РД неразделна част от него.Същият обаче е издаден от некомпетентен орган.

Безспорно е, че ревизираното лице е с постоянен адрес в [населено място], като компетентната ТД, съгласно чл. 8, ал.1, т.3 от ДОПК е ТД на НАП-С., при което актовете по ДОПК, по общото правило на чл.7 ал.1 от ДОПК би следвало да се издадат от органи по приходите от тази дирекция.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК заповедта за възлагане на ревизия се издава от орган по приходите, определен

от териториалния директор, която, за да бъде правопораждащ данъчноревизионното правоотношение юридически факт, следва да е издадена от компетентен орган. Разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК сочи, че ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция, а съобразно чл. 7, ал.1 ЗНАП органи по приходите са: изпълнителният директор на НАП и неговите заместници, териториалните директори и техните заместници; директорите на дирекции, началниците на отдели и сектори и служителите, заемачи длъжност "държавен експерт по приходите", "държавен инспектор по приходите", "главен експерт по приходите", "старши експерт по приходите", "експерт по приходите", "главен инспектор по приходите", "старши инспектор по приходите" и "инспектор по приходите". След като първичната материална компетентност на орган по приходите е придобита по нормативен път в териториалния ѝ обхват по чл. 7, ал. 1 ДОПК, то не е допустимо пространствените ѝ предели да се разширяват извън обхвата на териториалната дирекция. Съответна на този принцип е и уредбата на чл. 8, ал. 1 от ДОПК, обвързваща компетентността на органите по приходите за издаване на актове по кодекса с компетентната териториална дирекция, която за местните физически лица, е тази по постоянния им адрес. От съответната компетентна териториална дирекция следва да бъде и органът, натоварен от териториалния директор по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК с правомощието да възлага ревизии, както и определените от него със ЗВР ревизиращи органи по приходите и ръководител на ревизията /чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК/. Изключение от това правило се предвижда в разпоредбата на чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК, според която ревизията може да се възлага от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. В цитирания чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК обаче няма нормативно предвидена възможност това правомощие да се делегира на друг орган по приходите, различен от посочените.

От доказателствата по делото се установява, че процесната ревизия е възложена със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № /ЗВР/ №Р-22221022007654-020-001 от 12.12.2022г. /л. 43-33/, издадена от Т. В. П., на длъжност началник сектор при ТД на НАП П..В качеството на заместник на Р. Б. М.,съгласно заповед за заместване №РД-09-789/13.05.2022г.За доказване компетентността на възложителя на ревизията е представена заповед № 3-ЦУ-1997/04.11.2022г. /л.35-36/на Зам. -изпълнителния директор на НАП, с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т.1 са вписани имената на възложителя на ревизията и ревизиращия екип, които са служители на ТД на НАП П.. Със заповед № 3ЦУ-ОПР-2335/08.12.2022г. на изпълнителния директор на НАП, З. Г. – заместник изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК. Съгласно приложението към заповед №3-ЦУ-2335/08.12.2022г./л.38/ на зам.изпълнителния директор на НАП, служители на ТД на НАП – П. следва да извършат контролното производство по отношение на лицата, посочени в приложение на заповедта , за която компетентна дирекция е ТД на НАП – С..Със заповед №РД-01-648/04.11.22г. директора на ТД на НАП С. /л.41/ е наредил функциите на компетентен орган по реда на чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК да се

изпълняват от Т. В. П. и Р. Б. М..Така възложеното ревизионно производство приключва с издаването на ревизионен акт от органи по приходите служители на ТД на НАП – П..

Съгласно разпоредбата на чл.10, ал.9 от ЗНАП, в сила от 01.01.2021 г. при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. Разпоредбата на чл. 12, ал. 6 от ДОПК гласи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. Анализът на горесцитираните заповеди сочи, че контролното производство е възложено със ЗВР, издадена от началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП П.,оправомощен от зам.изпълнителния директор на НАП по силата на заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022г. и заповед № 3-ЦУ-2335/08.12.2022г., който от своя страна е овластен от изпълнителния директор със заповед № 3ЦУ-ОПР-22/22.08.2022г. /л.40/В случая обаче в цитираните заповеди липсват мотиви, нито са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място].Представени са доказателства по делото /л.157-177/ за такава необходимост , но за месец април 2024г,което е неотнормимо към заповедите на Зам. Директора на НАП посочени по-горе./заповед № 3-ЦУ-1997 от 04.11.2022г. и заповед № 3-ЦУ-2335/08.12.2022г./ Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им. Още повече делегирането на такива правомощия от заместник изпълнителния директор към орган по приходите от териториална дирекция, която не е териториално компетентна спрямо ревизираното лице противоречи и на нормата на чл. 112, ал.2 от ДОПК, в която изрично е посочено, че ревизията може да се възлага от: 1. органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция; или от 2. изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или определен от него заместник изпълнителен директор - за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски. Ето защо изпълнителният директор или негов заместник, които са органи по приходите, могат да възлагат ревизия по отношение на данъчно задължени лица на територията на цялата страна, но така цитираната разпоредба не допуска възможност те да делегират правомощията си към конкретни органи по приходите от съответна ТД на НАП. В съдържанието на цитираната разпоредба не се сочи друго лице, различно

от изпълнителния директор или негов заместник да има правомощието да възлага ревизии по отношение на всички лица, независимо в коя териториална дирекция е седалището им, а конкретните органи по приходите в съответната ТД на НАП, компетентни да възложат ревизионно производство се определят от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Анализът на цитираната разпоредба сочи, че дадените правомощия в чл. 112, ал.2, т.2 от ДОПК са изрична компетентност на изпълнителния директор или негов заместник, предвид което те не могат да бъдат предоставяни другиму. Следователно в случая, не се установява наличието на предпоставките по чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, а именно необходимост ревизията да бъде извършена от органи по приходите от териториална дирекция, различна от тази по седалището на лицето, предвид което органите по приходите, извършили ревизията и издали ревизионния акт, не са били териториално компетентни да извършат ревизията, нито са били надлежно овластени, тъй като заместник изпълнителния директор не е имал нормативно призната възможност да делегира такива правомощия. Изложеното има за последица нищожност на ревизионния акт, тъй като е издаден от некомпетентни органи по приходите от ТД на НАП-П.. Съобразно хипотезата на, ал. 9 на чл. 10 ЗНАП не е необходимо командироване на органи по приходите от друга ТД на НАП, тъй като при нея не е налице преминаване на служители от една ТД на НАП в друга, т.е. със смяна на работното място, а само за осъществяване на правомощия по отношение на лицата, за които не важат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. И в двете хипотези на чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП законодателят изрично е посочил, че и преминаването на служители от една ТД на НАП в друга, както и осъществяване на правомощия без смяна на работното място и за части от работното време, може да стане само при необходимост. Без обосноваване на съответната необходимост за прилагане на чл. 12, ал. 6 ДОПК и ЗВР, и ревизионният акт следва да се приеме, че са издадени от некомпетентни органи. Това обосноваване на необходимостта за прилагане на чл. 12, ал. 6 ДОПК, което е предвидено в чл. 10, ал. 9 ЗНАП, приложим в настоящия казус е задължително, за да не се допуска превратно упражняване на власт. Ако законодателят беше имал предвид единствено и само преценка на органа по целесъобразност, то щеше да употреби в чл. 10, ал. 8 и 9 ЗНАП изразът "по преценка", а не "при необходимост". Липсата на обосноваване какво е наложило да се приложи изключението на чл. 12, ал. 6 ДОПК предвид изискването на чл. 10, ал. 9 ЗНАП прави и ЗВР, съответно и ревизионния акт, като издадени от некомпетентни органи по приходите, което води до нищожност на оспорения РА. Липсата на териториална и материална компетентност у органа, възложил ревизията и издател на Ревизионния акт, както и липсата на доказателства за компетентност на лицата, които са участвали в ревизионното производство го прави нищожен, защото в най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде

определен акт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146,т.1 АПК/приложим по силата на препращащата норма на параграф 2 от ДОПК/.Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици.

Следва също да бъде посочено също така, че по аргумент от чл.112,ал.2,т.1 ДОПК органът по приходите, който е оправомощен да възлага ревизии следва да бъде определен от териториалния директор на ТД на НАП С. /за процесния случай/, който обаче няма материална и териториална компетентност спрямо органи по приходите,които са на длъжност като такива към друга териториална дирекция /в случая ТД на НАП П. / и съответно не са част от подчинената му ТД на НАП С. – аргумент и от чл.11 ЗНАП.Заповед № РД-01-864/04.11.2022г. на директора на ТД на НАП С. е постановена на **основание чл.11 ал.3 от ЗНАП**. Посочената разпоредба предвижда, че териториалният директор може да възлага със заповед на определени органи по приходите и служители от териториалната дирекция изпълнението на правомощията по **ал. 1 и 2**, с изключение на тези по ал. 2, т. 2.В настоящият казус е безспорно, че Т. В. П. е служител при ТД на НАП П. на длъжност началник сектор при ТД на НАП П. и е замествана от Р. Б. М.,съгласно заповед за заместване №РД-09-789/13.05.2022г. на директора на ТД-НАП-П..В тази връзка по силата на заповед РД-01-864/04.11.2022г. на директора на ТД на НАП С., не е предоставена надлежно компетентност за възлагане на ревизии на жалбоподателят , тъй като директорът на ТД на НАП С. не притежава компетентност за предоставяне на такава спрямо органи по приходите от друга териториална дирекция.

При тази преценка, съобразно текста на чл.160 ал.5 ДОПК, съдът следва да приложи нормата на чл.173 ал.2 от АПК, респ. да изпрати преписката на съответния компетентен орган с указания по прилагането на закона.Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на ТД-НАП - С..

При направено искане за това и на основание чл.161 от ДОПК на жалбоподателя се дължат разноски в производството съгласно представения списък по чл.80 от ГПК /адвокатско възнаграждение и ДТ/ в размер на 10010 лв. и при липса на направено възражение за прекомерност.

По изложените съображения и на основание чл. 160 и чл. 161 от ДОПК, съдът ,

РЕШИ :

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-22221022007654-091-001 от 02.08.23г. издаден от Р. Б. М. - орган,

възложил ревизията, и Д. Х. Г.-И.-ръководител на ревизията, служители при ТД на НАП П., потвърден частично с Решение №1618/14.11.2023г. на директора на дирекция ОДОП С.,с който на Т. С. С. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения на „ОНЛАЙН ТРЕЙДИНГ“ ООД в частта на установените задължения, както следва:

-задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2017 г. в размер на 1 115,67 лв., ведно с лихви за забава в размер на 606,22 лв.

-задължения за данък върху добавената стойност по ЗДДС за данъчните периоди от м. 12.2017 г. до м. 06.2018 г. в размер на 128 394,00 лв., ведно с лихви за забава в размер на 70 279,01 лв.

ОСЪЖДА Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП да заплати на Т. С. С.,[ЕГН],с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 18, направените по делото разноски за общо в размер на 10010 лв. /десет хиляди и десет лева/.

ИЗПРАЩА административната преписка на компетентната дирекция – ТД на НАП С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

съдия: